

§. 340. Sedda Sadan himmustas, et temma woiks Zjovit sada kiusada ja wae- wada, et se läbbi ehk temma wagga Hing ka woiks ta Melewalla alla tulla; sepärrast hakkas ta laitma Zjovi Waggadust, ja ütles: Kas Zjov ilma asjata Jumma- lat kardab? Eks sa olle Warjo umberrin- gi teinud temma ümber, ja temma Koja ümber, ja Keigele, mis temmal on; ta kätte Tõdd olled sa õnnistanud, ja ta Lo- jusjed on wagga sigginud siin Maal! Alg- ga paane wahhest omma Käsfi keige sel- lesse, mis temmal on; katsu, kas ta sind ei jätta Jummalaga so Su sisse!

§. 341. Jummal tundis parreminne Zjovi Süddant ja temma Waggadust, et ta mitte selle palja hea Põlwe pärrast siin Ma peäl Jummalat ei kartnud, waid et temma ka Willetsusse Päiwil wõttaks omma Lojat Meles piddada. Sedda pid-
di

di Sadan ja keik temma Kurri Selts näh- ha sama; sepärrast ütles Jummal: Wa- ta, keik mis temmal on, se olgo so kää all, agga ärra pudu temma ennese külge.

§. 342. Sadan läks Nutto- ja Rõmo- ga Jehowa Valle eest ärra, ja nüüd sa- tis ta ühhe korraga keiksuggused Willet- sused temma peäle tulles, nenda et üh- he Päwa ehk Tunniga keik pahhad San- numed Zjovi Kätte todi: üks tuli ja tõi teada, et ühhed ümberkaudu Rahwas, kes Seba-Rahwas nimmetadi, keik temma Weiksed ja Ceslid ollid ärrajanud, ja nen- de Hoidjad Mõõga-Terraga mahhalõnud; teine tuli, kui se alles rakis, ja kulusas, et Tulloke Taewast keik temma Puddolo- jusjed ärrapõlletand ja nende Hoidjad ka; kolmas, et Kaldea-Rahwas temma Kam- melid (§. 146.) ärrawinud; ja nende Hoidjad Mõõgaga ärratapnud; neljas et wäg-